

— Otrais pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kas radusies, piemērojot EKL 87. panta 1. punktu un Kopienų judikatūru saistībā ar pierādīšanas pienākumu, tā kā Komisija uzskatīja, ka apstrīdētais pasākums ir valsts atbalsts saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu, bet pārsūdzētajā spriedumā nav norādīts pietiekošs pamatojums. Pirmās instances tiesa it īpaši kļūdījās tādēļ, ka tā uzskatīja, ka nevis Komisijai, bet Itālijas Republikai un trešajām ieinteresētajām personām nav jāpierāda, ka nebija izpildīti EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas priekšnosacījumi attiecībā uz noteiktu kategoriju uzņēmumiem vai darbību nozarēm, kas ir saistītas ar atvieglojumiem, un secināja, ka apstrīdētais lēmums nav pretējs EKL 87. panta 1. punktam, kā arī vienlīdzīgas attieksmes principam un ka tādējādi pamatojums nav pretrunīgs un ir pietiekošs. Turklāt Pirmās instances tiesa neatbildēja uz apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto iebildumu pamata lietā attiecībā uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu saistībā ar nediskriminācijas principu un pamatojuma acīmredzamu pretrunīgumu tiktāl, ciktāl tas ir saistīts ar atkāpi saskaņā ar EKL 86. panta 2. punktu.

— Trešais pamats attiecas uz faktu un pierādījumu sagrozīšanu un kļūdu tiesībās saistībā ar Komisijai uzlikto procesuālo pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi. No lietas materiāliem izriet, ka tiesvedībā pirmajā instancē Pirmās instances tiesa faktiski sagrozīja tās rīcībā esošos faktus un pierādījumus un pieļāva būtisku kļūdu tiesību piemērošanā, jo neatzina, ka Komisija nav izpildījusi savus procesuālos pienākumus, un nav veikusi rūpīgu, akurātu un nediskriminējošu pārbaudi, kuru tai ir jāveic savu funkciju atbilstoši EKL 87. un 88. pantam ietvaros.

— Ceturtais pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kā arī nepietiekošu un pretrunīgu pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, izvērtējot apstrīdētā lēmuma pamatojuma kļūdas, skatoties no Komisijas 2001. gada 29. augusta un 29. oktobra vēstūļu attiecībā uz prasībām saistībā ar apstrīdēto atvieglojumu ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību juridiskās piemērojamības viedokļa. Ņemot vērā tiesību normas un principus, kas ir Līgumā paredzētās valsts atbalsta uzraudzības sistēmas pamatā, Pirmās instances tiesas nostāja ir kļūdaina un nepamatota tajos punktos, kuros tā: i) nolēma, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums ir pietiekošs, lai Itālijas iestādes, veicot apstrīdētā lēmuma izpildi, varētu noteikt, kuriem uzņēmumiem ir jāatmaksā saņemtie atbalsti; ii) ierobežoja norāžu un papildinājumu, kurus Komisija iesniedza Itālijas iestādēm ar 2001. gada 29. augusta un 29. oktobra vēstulēm, juridisko piemērojamību, uzskatot tās par tādiem aktiem, kas iekļaujas Komisijas un valsts iestāžu lojālas sadarbības ietvaros.

(¹) Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmums 2000/394/EK par atbalstu uzņēmumiem Venēcijā un Kiodžā [Chioggia], saskaņā ar likumu Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, samazinot to sociālā nodrošinājuma iemaksas (OV L 150, 2000., 50. lpp).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Conseil d'État (Francija) 2009. gada 2. marta rīkojumu — *Graphic Procédé/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique*

(Lieta C-88/09)

(2009/C 113/44)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Graphic Procédé*

Atbildētājs: *Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique*

Prejudiciālie jautājumi

Kādi kritēriji ir jāpiemēro, lai noteiktu, vai reprogrāfija ir uzskatāma par preču piegādi vai par pakalpojumu sniegšanu [Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, izpratnē] (¹)?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 2. martā — Eiropas Kopienų Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-89/09)

(2009/C 113/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Rozet un E. Traversa)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, ierobežojot personām, kas nav biologi, sabiedrības *Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée (SELARL)*, kas vada biomedicīnisku analīžu laboratorijas, kapitāldaļu iegūšanu līdz vienai ceturtdaļai un līdz ar to balsstiesības, un aizliedzot piedalīties vairāk kā divu sabiedrību kapitālā, kas ir izveidotas, lai kopīgi vadītu vienu vai vairākas biomedicīnisku analīžu laboratorijas, Francijas Republika nav izpildījusi EKL 43. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.